

Kjøbenhavn og det vestlige Sjælland. Hertil kommer endnu, at de fra Consumtionsvæsenet uadskillige Byrder og Indfrænkninger ofte kunne blive søleligere ved en vilkaarlig eller ikke conduitmæssig Behandling af vedkommende Embedsmænd og Betjente, som ere ansatte ved samme, og som det selv ved den største Streng-
 hed og Control, samt ved det omhyggeligste Valg af Subjecter til Underbetjentsposter, dog ikke altid er muligt at forhindre i, at de kunne lade en urigtig Handlemaade falde sig til Last; ligesom navnlig Portopshnets og Portconsumtionens egen Natur medfører Rivninger mellem Afgiftsyderne og Consumtions-Betjentene, der frembringe gienstidig Pirrelighed og ofte lade det uafgjort, hvo der er den oprindelige Ophav til de mødende Meningsforskjelligheder. Toldadministrationen har havt daglig Leilighed til at overbevise sig om, hvor hadefuldt og byrdefuldt Consumtionsvæsenet forekommer, ikke blot den simple Mand, men næsten Enhver, der kommer i Berørelse dermed. Dette virker atter til at nedsette det med Consumtionsvæsenet saa nøie forenede Toldvæsen i det almindelige Omdømme, og mangan en Control, mangt et Hverv, vedkommende Toldvæsenet, falder dobbelt besværligt i Udførelsen paa Grund af Consumtionsvæsenet. Det er temmelig almindelig antaget, at Consumtionsvæsenets Bestræbelser mod de ulovlige Landbrænderier i Sylland for en stor Deel i ældre Tid have havt mindre Fremgang paa Grund af Landalmuens Mistro og Forbittrelse mod det den forhadte Portconsumtionsvæsen. Endogsaa selve Sproget bærer, ved Benævnelsen „Poskfigere“ om Toldbetjente, Bidnessbyrd om, hvorledes Consumtionsvæsenet er anseet, idetmindste i Hovens Omdømme.

Ogsaa har den offentlige Mening deels igjennem Pressen, deels og fornemmelig igjennem Stænderforsamlingerne, paa det Bestem-

teste udtalt sig for Consumtions-Afgifternes Convertering.

Hertil kommer, som ovenfor allerede antydet, endnu den Betragtning, at den danske Portconsumtion, med hvad dertil hører, har afgivet en væsentlig Hindring for at tilveiebringe Lighed mellem Kongeriget og Hertugdømmernes indirecte Afgiftssystem og endog blot mellem deres Toldsystem. Thi naar ikke Brændeviinsproductions-Afgiften i Kongeriget og Hertugdømmerne blev den samme, maatte Grændsetoldlinien mellem Norre-Sylland og Slesvig, selv om al Differencetold ophæves, vedblive for Brændeviinsførselens Skyld. Men en væsentlig Hindring for Indførelsen af samme Brændeviinsproductions-Afgift i Kongeriget og syd for Kongeaen maa søges i den nøie Forbindelse, hvori det hidtilværende Brændeviinsproductions-Afgiftssystem har staaet med Portconsumtionen i Kjøbstæderne, hvilken Omstændighed medfører, at naar Brændeviinsproductionen skal beskattes paa samme Maade i Kongeriget og i Hertugdømmerne, eller Slesvig alene — og uden at Beskatningsmaaden bliver den samme, vil, som ovenfor bemærket, Enhed og Lighed i Beskatningen aldrig kunne opnaaes, om end Afgiftstørrelserne efter de forskjellige Beskatningsmaader beregnes nok saa nøiagtigt at skulle falde ud med samme Beløb — maa enten Formalingssafgift og Portconsumtion indføres hiintfides Kongeaen, hvad der naturligtvis er ligesaa utilraadeligt som umuligt, eller Brændeviinsproductions-Afgiften i Kongeriget maa omdannes efter saadanne Regler, som kunne bestaae med en rigtig Beskatningstheorie. En saadan principmæssig Regulering af en fælleds Brændeviinsproductions-Afgift vil indlertid uundgaelig medføre Ophævelse af Formalingssafgift af Sædevarer til Brændeviin og derved atter, ifølge den ovenfor udviklede Tankefølge, tillige Ophævelse af de øvrige Formalingssafgifter og af Portconsumtionen i Kongeriget.